

Emulandia

Suomi on yllättäen vajaan vuodessa noussut Euroopan Unionin terävimpään kärkeen. Taloudenhoitoamme on keuhuttu Iiro Viinasen kautta vallan ulkomailla asti. Komissaarimme Erkki Liikasen muistelmia ei ole kielletty, tuskin edes luettu, toisin kuin hänen tanskalaisen rääväsuisen kollegansa. EU-edustajamme Timo Järvisalo on herättänyt kansainvälistä huomiota peräti Australiassa ja Uudessa Seelannissa saakka.

Samaan aikaan kun Ruotsissa ja Itävallassa on alettu raukkamaisesti katua koko unioniin menoa, meillä pysytään uskollisina ja noudatetaan direktiivejä kuuliaisesti. Osasyynä uskollisuuteen on epäilemättä se, että itse päädirektaattori Jacques Santer on käynyt Suomessa ja käyttäytynyt täällä kuin herrasmies ainakin. Lisäksi oma pääministerimme Paavo Lipponen on antanut kansanedustajille ja muillekin täyden vapauden esittää EU:sta minkälaisia kannanottoja tahansa. Ainoa pieni reunaehto on se, että ne ovat EU:lle myönteisiä.

Suomi saattaa siis hyvinkin mennä aivan kärkiporukassa myös Euroopan rahaliittoon, Emuun. Olisimme sinne valmiit jo nyt, mutta ehkä meidän pitää hetki odotella huonompia jäsenmaita.

Kuten Iiro Viinanen on tälläkin viikolla vakuuttanut, elämä Emu-Suomessa olisi – mikäli mahdollista – vieläkin ihanampaa kuin nykyisessä emuttomassa maassamme.

Ainakin valinnanvaraa tuolla onnelassa näyttää olevan tarjolla yllin kyllin.

Pätevien asiantuntijoiden mukaan Suomi pääsee rahaliiton jäsenenä lopultakin eroon iänikuisista devalvaatioista, joista ei ole muuta hyötyä kuin vientiteollisuuden ja kansantalouden elpyminen. Itse asiassa devalvaatiot on kokonaan kielletty Emu-jäseniltä.

Toiset, epäilemättä yhtä pätevät asiantuntijat tarjoavat toista vaihtoehtoa: kyllä Emu-maakin voi devalvoida, jos siihen on tarvetta, koska devalvaatiosta on sentään se hyöty, että vientiteollisuus ja kansantalous elpyvät.

Niin ikään työllisyyden hoitoon on useita mahdollisuuksia. Voimme valita esimerkiksi sen pätevien asiantuntijoiden laskelman että rahaliitto luo Eurooppaan 11 miljoonaa uutta työpaikkaa. Tai yhtä hyvin voimme valita toiset asiantuntijat, joiden mukaan rahaliitto vie Euroopasta 12 miljoonaa työpaikkaa. Ajan mittaan luvut tarkentunevat samalle tasolle, luultavasti 11,5 miljoonaan työpaikkaan tai työttömään.

Edelleen jo nyt pidetään selvänä, että rahaliiton toteutuessa kuluttajahinnat joko nousevat tai laskevat jonkin verran tahi enemmän, elleivät ne sitten satu pysymään ennallaan. Samoin käy ilmoille.

Kun kerran Emulandian tulevaisuus on näinkin ihanaa, voimme edetä määrätietoisesti sitä kohti tuonne päin tai sinne. Oikeastaan voisimme perustaa koko Emun yksinämme, ei löydy ketään muita menijöitä. Siitä olisi sekin etu, että jos Emussa ei ole muita kuin Suomi, myös rahayksikön nimi ratkeaa automaattisesti: markkahan siitä tulee.

